

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 5 /1989

Dr. Slavko Barbarič z Medžugorje u pana kardinála Tomáška

V říjnu 1987 navštívil dr. Slavko Barbarič v doprovodu činitele rakouské vlády pana kardinála Tomáška. Na začátku srdečného setkání, které trvalo téměř tři hodiny, se dr. Barbarič zeptal, zda pan kardinál slyšel o Medžugorji a jaký je jeho názor na tyto události. Pan kardinál řekl:

"Jak bych neslyšel. Naopak, sleduji zprávy s velkým zájmem. Myslím, že i to naše duchovní jaro je zásluha Mariina. Modlitba, půst, víra a obrácení, to jsou výzvy, které mohou pocházet jen od Boha. Setkal jsem se s mnohými, kteří putovali do Medžugorje. Jsou plni naděje a vůle svědčit o své víře. Znáám mnohá společenství, která se začala modlit a postit a říkali mi, že začali v Medžugorji. Národ je hladový a žíznlivý po Božím slově. Když lidé Bohu brání, on si najde jinou cestu, jak se k lidem dostat. Jsem hluboce vděčný Bohu za Medžugorje. Vidím velmi dobrou souvislost se 70. výročím fatimských zjevení a s Mariánským rokem. Jednoduše: O Medžugorji slyším hodně, ale chtěl bych slyšet ještě víc. Jak rád bych putoval do Medžugorje a tam se napojil novou nadějí. Přáli by si to jistě i mnozí naši věřící."

+++

Mimořádné zjevení na Cnici

Dne 23. června 1989 se před 23. hodinou shromáždilo asi 20 tisíc lidí na kopci Cnica. Visionáři, kteří předem oznámili mimořádné zjevení, byli ve skupině mládeže, vzdálení asi 15 m od místa prvního zjevení. Po modlitbě růžence a dalších modlitbách se Panna Maria zjevila a poděkovala všem přítomným za účast a udělila jim požehnání. Poprosila, aby lidé příští den (tedy den před výročím prvního zjevení) obětovali jí a ona ho předá Bohu.

+++

Dne 25. června 1989 dala Matka Boží duchovní vzkaz:
"DRAHÉ DĚTI! DNES VÁS VYZÝVÁM, ABYSTE ŽILY VZKAZY, KTERÉ JSEM VÁM DÁVALA V UPLYNULÝCH OSMI LETECH. TATO DOBA JE DOBOU MILOSTI A PŘEJÍ SI, DĚTI, ABY MILOST BOŽÍ BYLA VELIKÁ PRO KAŽDÉHO JEDINCE. ŽEHNÁM VÁM A MILUJI VÁS ZVLÁŠTNÍ LÁSKOU. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU."

+++

Rozhovor s Marií Pavlovičovou (1. dubna 1989)

Jak jsi se rozhodla darovat ledvinu svému bratrovci Andrijanovi?

V rozhodujícím okamžiku převládla má láska k bratrovi. Vždy, když jsem se touto otázkou zabývala, byli mi příbuzní proti tomu. Také na faře byly problémy. Pro mne to bylo zkrátka těžké, vidět na jedné straně bratra a na druhé straně odpovědnost, kterou mám. Říkali mi také, že mé zdraví není tak pevné. Rozhodla jsem se, že půjdu na předběžnou prohlídku do Ameriky. A bude-li to vůle Boží, potom ledvinu daruji a všechno bude také v pořádku. Ušoudí-li lékaři, že svému bratrovi ledvinu dát nemohu, potom jsem ochotna přijmout toto rozhodnutí. S tímto postojem jsem jela k prohlídce. Myslela jsem si, že budou problémy, ale všechno probíhalo dobře. To bylo pro mne znamením, že je to vlastně Boží vůle, abych svému bratru ledvinu darovala.

Marie, můžeš nám něco říci o posledním období?

V Americe jsem měla denně zjevení Matky Boží jako předtím, jen setkání v prvních dnech po operaci byla kratší než obvykle. Matka Boží mi vždy požehnala. Jistěže to vše bylo pro mne velkým přínosem, zvláště s ohledem na oběť, kterou jsem pro svého bratra Bohu přinesla. Pro mne to znamenalo opravdu velkou radost a velké poznání, a to

nejen ze strany dávání, nýbrž i ze strany přijímání, neboť mohu říci, že jsem obdržela zcela zvláštní milosti. Po celý čas získávali jsme privilegia od Matky Boží i od Boha, i během operace. Lékař řekl, že jen Bůh mohl průběh této operace tak dobře řídit. Největší radostí pro mne bylo, že Matka Boží byla se mnou při operaci dvě hodiny. Nemluvila sice, výraz její tváře se však neustále měnil. Vzpomínka na to mi působila velikou radost zvláště v době po operaci, kdy začaly bolesti. Nyní probíhá můj život zase normálně.

Během operace, ve stavu narkózy, jsi měla zjevení Matky Boží?

Ano, měla jsem zjevení Matky Boží během operace a toto zjevení trvalo dvě hodiny. Matka Boží mi den předtím řekla, že bude se mnou, ale nevěděla jsem, jak to myslela. Mluvila jsem s lékaři a řekla jsem jim, že kdyby pozorovali něco neobvyklého, že možná budu mít zjevení.

Jaký byl tvůj osobní stav?

Během zjevení jsem operaci nepociťovala, jen jsem viděla Matku Boží.

Kde jsi ji viděla? Před sebou?

Ne, byla nade mnou. Výraz její tváře se ustavičně měnil během operace. Zpočátku jsem nějakou chvíli viděla, že Matka Boží byla velice vážná. Potom měla radostný výraz. A nakonec, když bylo vše ukončeno, jsem na ní pozorovala, že jí spadl kámen ze srdce.

Jak dlouho operace trvala?

Operace trvala údajně tři a půl hodiny.

"Usnula" jsi znovu, když Matka Boží odešla?

Viděla jsem přesně, kdy Matka Boží přišla a pak odešla. Avšak od okamžiku, kdy odešla, si nemohu vůbec na nic vzpomenout.

Jak se díváš ty osobně na skutečnost, že se Matka Boží zjevuje již tak dlouho a že skrze tebe dává poselství pro farnost a pro celý svět?

Vidím, že nás Matka Boží vyzývá, abychom se rozhodli pro cestu svatosti. Skrze poselství nás vyzývá. Pro mne je to, co si Matka Boží přeje, cestou.

Jak vypadá v současné době tvůj den, jak ho prožíváš?

Na radu lékařů jsem se rozhodla nepřijímat nějakou dobu žádné poutníky. Přesto je zde stále dost přátel. Právě včera jsem byla ve společnosti kněží a řeholních sester. Vidím, že se mohu v tomto čase víc věnovat jednotlivým osobám. Dříve jsem věnovala více času skupinám. Když se cítím unavena, stáhnou se zpět. Musím teď dávat na sebe víc pozor. Ale přesto dělám obyčejné práce jako dřív.

Kolik času máš na modlitbu?

Ještě předtím, než jsem se vrátila do Medžugorje, jsem se rozhodla udělat si víc času na modlitbu a být aktivní s modlitbou. Samozřejmě mám teď víc času k modlení. Mám teď i omluvu, že se musím držet zpátky. Lidé mají o modlitbě různé mínění, někteří považují také práci za modlitbu. Ale já cítím docela jasně, že vedle všeho, co dělám, musím si najít čas pro vlastní modlitbu. A to se mi teď díky nemoci daří ještě lépe.

Jaká je atmosféra ve skupině vizionářů?

Scházíme se teď společně každý čtvrtek. To je pro nás všechny velmi radostné. V tom nám velice pomohl pan farář. Vidíme zkrátka, jak se vyvíjíme, např. Ivanka jako matka. Ujali jsme se jí ještě víc, také my ji přijímáme jako matku. (Vizionářka Ivanka se provdala, když pro ni skončila denní zjevení a žije nyní v ústraní se svou rodinou v Medžugorji.)

Matka Boží v jednom poselství řekla, že se máme stále modlit. Jaké jsou tvé zkušenosti?

Matka Boží řekla, že nejdůležitější je, abychom stále na Boha mysleli. A Matka Boží říká, že také naše práce může být modlitbou. Samozřejmě si musíme určit, který čas věnujeme jen vlastní modlitbě. Zároveň se ale musíme též rozhodnout, že celý den bude pro nás modlitbou. Prostřednictvím krátké modlitby můžeme Bohu vždy znovu děkovat a vždy znovu se v duchu s Bohem spojoval. To se nám podaří různým způsobem. Víme, že svatí celé hodiny dleli na modlitbách. Také nás Matka Boží vybízí ke sva-

tosti. To je velká výzva pro každého z nás: všichni jsme vyzváni, abychom se rozhodli pro cestu svatosti.

Jednou jsi řekla, že celý den je pro tebe stále čekání na setkání s Matkou Boží.

Jistě, pro nás je každý den novým dnem setkání. Být s Matkou Boží je veliká radost, kterou ani popsat neumím. Tento okamžik je pro nás tím nejdůležitějším v celém životě. Neexistuje zkrátka nic jiného, co by mohlo být důležitější, protože nás Matka Boží zná, o každém všechno ví, s láskou se s námi setkává, miluje nás. Je nemyslitelné srovnávat ji s jakýmkoliv jiným člověkem.

+++

Modlitba srdcem

V prvních dnech zjevení Panna Maria vyzvala k modlitbě a postu. Nejdříve požádala, aby se lidé modlili sedmkrát Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci a jednou Věřím v Boha. Dále prosila o jeden růženec a později o tři růžence a nakonec vyzvala k neustálé modlitbě. Lidé se divili, proč tolik, kde na to máme brát čas? Jak to vyřešit? Panna Maria to objasnila tím, že řekla: "Modlete se srdcem".

Co znamená modlit se srdcem, je obtížné jednoduše vysvětlit. - Když se nás někdo zeptá, jak roste květina, mohli bychom odpovědět: "Je to tajemství života". Nebo bychom mohli začít vypočítávat všechny chemické procesy, které při růstu probíhají, což je složité. Ale když se nás někdo zeptá, co je nutno dělat, aby květina rostla, je odpověď velmi snadná. Trochu upravit půdu, najít dobré semeno, trochu vody, trochu slunce a také dát pozor, aby květinu neudusil plevel. Tak je to s modlitbou srdcem. Je těžké říci, co to je, ale lehké říci, co je nutno dělat, abychom tuto milost dostali. To znamená připravit své srdce v modlitbě, postu, při mši svaté, zpovědi, denním cvičením, v lásce k Bohu a k bližním, a potom nám jednoho dne může být darována i tato milost. Modlitba srdcem znamená být v kontaktu s Bohem v každé situaci.

Jeden poutník v Medjugorji řekl: "Naučil jsem se něco, co je pro mne životně důležité: Na jednom snímku, pořízeném během zjevení, je vidět, jak všichni vizionáři upírají svůj pohled na určité místo. Je vidět, jak pohybují rty, a pak jsou zase úplně klidní, bez pohybu. Někdy je výraz jejich obličejů vážný, jindy zase radostný. - Pochopil jsem: Modlitba není přesné odřekávání nějaké "formulky", ale je to setkání s živou osobou! Od té doby jsem se začal modlit jinak".

Vyznání víry je pozváním ke každodennímu rozhodnutí pro Boha. Latinsky se nazývá "Credo" = "Cor dare", tedy dávat srdce. Tak byla již výzva Matky Boží, abychom se modlili Věřím v Boha, pozváním, abychom se každý den znovu rozhodovali pro Boha a věnovali mu své srdce.

Modlitba sedmkrát Otče náš je konkrétním modlitebním cvičením. S číslem sedm se setkáváme často - např. je sedm darů Ducha svatého, sedm svátostí, sedm dní stvoření. Toto číslo vždy znamená plnost. Proto můžeme z této výzvy Panny Marie soudit, že nás chce dovést k "plnosti" skrze "návěť modlitby" sedmi otčenášů.

V dalších poselstvích požaduje Matka Boží modlit se celý růženec, to je podle naší tradice patnáct tajemství, tedy 150krát Zdrávas. Růženec, který opakujeme, není jen od toho, abychom 150krát opakovali Zdrávas, ale aby ten rytmus a pozdrav vnikl do našeho srdce. Je to další konkrétní forma, jak dojít k modlitbě srdcem, poněvadž při modlitbě s rozjímáním o těchto tajemstvích se "učíme" stále přítomnosti Ježíše a Marie a jsme stále upomínáni na všechny události jejich života. Tak se modlitba srdcem stává "návětkem" trvalé přítomnosti Boží a my se učíme komunikovat s Bohem ve všech situacích našeho života.

Problémem je, že naše srdce není automat, že nemůžeme říci: Nyní se budu modlit srdcem. Je třeba vytvořit situaci, mít čas i prostor - správné podmínky pro modlitbu. Modlitba je setkání s Bohem. Maria nám proto nejprve ukládá nejdůležitější "formule" modlitby. Když to zvládneme, být zatím jenom rty, pochopíme lépe, oč vlastně jde. Totiž v první řadě ne o určitý počet zdrávasů a otčenášů, ale jde o to, skrze tyto texty proniknout do toho, co nazýváme "srdcem", do vnitřního života, na dno duše.

Jestliže se setkávám s Bohem, jestli se moje důvěra léčí, pak se do Pána zamilovávám, a pak jsou moje myšlenky u Boha. To vylučuje, abych se zamiloval do někoho jiného nebo do něčeho jiného. A kdo si najde čas na modlitbu, ten jistě bude růst v tomto smyslu. Je to totéž, jako s nějakým člověkem. Čím více se s ním setkávám, tím

více mu otevírá srdce. Pak může vzrůstat láska, důvěra, porozumění.

Z této modlitby srdcem se potom může stát jeden růženec nebo dva, tři, které se modlíme opravdu rádi. Potom nám bude také snazší být při mši svaté a budeme muset méně bojovat proti své roztržitosti. Ideální modlitba srdcem a ideální modlitba bez přestání může být jenom tam, kde jsou odstraněny všechny překážky a bariéry. Matka Boží ví, co chce a nežádá od nás něco, co bychom nedokázali. Proto nám už nyní bude možné kráčet po této cestě. Ale nikdo se nemá cítit při ní nucen, nýbrž každý se má cítit volný jako ten, kdo pěstuje svou květinu a ví, že jednoho dne rozkvetne.

(Podle P. Slavka Barbariče)

Vizionáři

Zjevení pro čtyři vizionáře Vicku, Mariji, Ivana a Jakova probíhají denně. V kostele jsou zjevení na kůru.

Ivan vypomáhá na faře. Jakov občas vypomáhá v prodejním stánku u fary. Mirjana se usadila v Medžugorji a pracuje v turistické agentuře Atlas. Všichni vizionáři, zejména však Vicka a Marija, se věnují převážně modlitbě.

P. Slavko Barbarič: Modli se srdcem!

Kniha Slavka Barbariče "Modli se srdcem!", vycházející z medžugorských zjevení, je od června 1989 vydána také v češtině.

Osmé výročí mariánských zjevení v Medžugorji

Účast poutníků kolem osmého výročí se oproti předchozímu roku zvýšila přibližně o 20 %. Po tři dny byly obřady na volném prostranství u kostela. Asi 80 kněží a biskupů bylo před dřevěnou tribunou, další byli mezi lidem. Někteří z biskupů přijeli oficiálně, jiní inkognito. Početné skupiny poutníků přijely z Vietnamu.

Povšechné informace

Za poslední rok byly v Medžugorji provedeny rozsáhlé stavební úpravy. Zcela se ztrácí vesnický charakter. Přístupová silnice byla posledních 500 m před kostelem rozšířena na tříproudovou se dvěma pěšími chodníky. Vyrostlo více než sto dvou, tříposchodových domů. V lese u kostela není již možné stanovat, pouze za kostelem vpravo. Přihlašovací poplatek, běžný v Jugoslávii, je pro Medžugorje citelně zvýšen. Ubytování poutníků z Československa je možné například u Antona Merkoviče, nebo je třeba se obrátit na fra. Petra Ljubičiće.

Medžugorje a Československo

Biskup S. E. Paolo, který od roku 1984 jezdí z Vatikánu do Jugoslávie a koordinoval některé záležitosti mezi Vatikánem, biskupy v Jugoslávii a Medžugorjem, byl v srpnu 1988 informován o reakci na tato zjevení v naší vlasti. Při této příležitosti mu byl předložen následující dotaz: "V ČSSR se vyskytly případy, že někteří teologové - mám na mysli jednoho nebo dva - mají pochybnosti o pravosti těchto zjevení a negativně je komentují. Co byste k tomu mohli říci?" Biskup Paolo odpověděl: "Jo, co říká Pán Ježíš dvěma učedníkům, když se ho ptali, kde přebývá. 'Pojďte a uvidíte!' - Nechtě sem přijdou a pak si utvoří úsudek z toho, co tu viděli a zažili. - Nikdo mě nemůže donutit přijmout Medžugorje jako článek víry, ale každý může Medžugorje přijmout dobrovolně, jako jsme přijali například poselství z Fatimy a Lurd."
